

ESPLAIS LITERARIS

Felicitació

*A la nostra Maria, Esposa
del fill Joan,
en la diada del seu Sant.
Sicut Raijat.*

Ets un àngel de bondat,
i sent el teu Sant, Maria,
prego perquè cada dia
tinguis més felicitat.
Visqueu tranquils i ditxosos;
pregueu per els vostres Pares,
sols veient les vostres cares
quan ja tindrem els ulls closos,
se us coneixerà en la pena
que enfosquirà el vostre cor.
I per expressâ el vostre amor,
llavors sols tindreu la nena!
Sempre vos la guardi Déu,
sempre alegre i sempre bona,
sigui ella bella corona
que en vostra vida mostréu!
Oh, que és terrible, que és trist,
per sempre a Déu, sers volguts,
vells xacrosos, morts, vençuts...
Salveu a tots, Jesucrist!
Ditxós qui té plena Fe,
que gosarà eterna Glòria;
ditxós qui pot fer memòria
que en aquest món tot és re...
Tant-de-bò el trànzit fatal
no l'hagessim conegut;
tant-de-bò tot fos perdut...,
n'hi hagués ni el Bé ni el Mal.
Ni visquessim, ni morissim
amb plena ànima de vida,
i el viure fos sense mida,
ni el viure i morí ens sentíssim.
I una alenada de Déu
la vida i la mort donés...
Oh, llavors sí, que dolç és
viure als braços de la Creu!
I el viure, seria viure,
i el goig, gosar verdader,
i el món tot seria pler,
i tot un etern somriure.
Déu meu, aquest somni dolç
feu, Déu, tornar-lo vritat.
Feu que mai sigui forçat
naixent i morint... en pols.
Pols que s'arrocega a terra
i un vent fètric se l'emporta,
sent sustància viva o morta

és el no-res que ens fa guerra.
I l'Esprit de Déu. volem,
i Ell és tot goig i esperansa,
i eternitat de bonança,
i etern goig amb Ell tinguem,
i amb Déu, vius o morts, visquem.

MIQUEL DRAPER

Escrit a vola ploma, al 14 d'Agost de 1927.

IDEARI

ARTISTES I REBELDS

Esquil-Vaguer, dos vides convergents. Tots anaven amb la seva lira rebeld a la mateixa fi; així podem dir que Vaguer és l'Esquil de la música sense temor d'equivocar-nos. Mentrestant, donem una mirada a alguna de les seves obres de magna finalitat infinita. L'un té un *Prometeu encadenat*, l'altre un *Sigfrid lliure*, els dos en comunitat de causa.

La ploma d'Esquil és l'arma més immensa i més noble que s'ha construït (deixant apart que no fos una ploma d'oca). Ella féu frontollar el paganisme: féu caure a Zeus, canvia els homes d'esclaus per lliures. Per això no és extrany que segles més tard, Vaguer, volent defensar una causa noble i generosa en la vida, s'inspirés en l'obra d'Esquil.

Tampoc és extrany que avui una minoria selecta, eix de la humanitat, tracti d'honrar-los i enaltir-los en la recordança palpable de la rima inquieta i fogosa de l'un i de la inspirada harmonia de l'altre amb la seva nota subversiva.

Heus-aquí la seva convergència.

JOAQUIM GRAS QUERA

Pregària

Senyor: Esguardant l'ampla volta del món
rublerta de coses belles:
d'ocells, de flors, de mars, d'estrelles,
us deman que no m'arribi l'eterna son.
Perquè així, sense cloure les parpelles,
poder omplir el meu cor de meravelles
i fer-vos un càntic... ben fervent,
alabant vostra bondat eternament.

IGNASI PAPIOL MORA

Impremta Grivé i Masó : Sant Celoni